

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 1. Desumpta ex cap. 1. lib. Job, in quo describitur Laus Jobi,
Proles & divitiæ, afflictio per Sathan, & invicta viri hujus Patientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](#)

FASCICULUS LXI.

Doctrinarum Moralium & Asceticarum.

Doctrina I.

Desumpta ex cap. I. lib. Job, in quo describitur Laus Jobi, Proles & dicitur, afflictio per Sathan, & invicta viri hujus Patientia.

Notet benevolus Lector: tam ex hoc, quam ex sequentibus libris Prophetatum tantum ea capita servire nostro Proposito, quæ historica sunt: ceteris ergo non attactis, occupamur in istis solis.

Considera: **Q**uod licet Job maximis floruerit divitiis, liberorum N.393.

copiam, famulorum turbam, & inhabitat terram, a pestis Idololatris corruptam: eò tamen Sanctitatis pervenerit: ut S. Scripura illum laudibüs efficerat nonnisi summis, dicens vers. 1. citat cap. *Et erat vir Ille simplex, & rectus, & timens Deum, & recedens à malo.* Conclades inde: nec statum saecularem, nec locum, nec profana Negotia obstat virtutis exercitio & sanctitati. Regius Propheta licet ad audiendas subditorum causas sederet sèpè pro Tribunal, & hostium audaciam fracturus staret frequens in acie inter clangores Tubarum atque armorum strepitus; virum tamen egit Deo devotissimum, & quis nescit: plurimos vixisse Sanctos in perverissima Neronis Aula? scribit siquidem Apostolus Philipp. 4. *Sicut vesti vos omnes Sancti, maximè qui de Domo Cesaris sunt.* Quis nescit: Sebastianum in exercitu Diocletiani primariò functum officio, fidelissimum egisse servum Dei? S. Francisca Romana Regimen domus suæ, & totius Familiae curam summa pietati conjunxit, & S. Philippus Nerius, eti sexaginta annorum spatiò in populissima moratur Roma, nunquam à Principum & Cardinalium accessu liber, supremum tamen perfectionis apicem attigit, gloriam in conversatione gentis suæ adeptus. Est quidem Principium apud Ascetas celebre: Cellam à coelo denominatam, locum esse, ad exercendam in virtute animam aptissimum, & hominem, quod remotius à negotiis recesserit profa-

profanis, eō propinquiores fieri Deo & rebus divinis. Verūm non tam generalis regulæ rigorem habet isthuc Principium, ut non patiatur aliquam exceptionem. Rem declarat S. Greg. M. qui, ut animaret Christianos, ad sacerdotalem statum vocatos, eos ita aliquid quitur: *sapè mutare locum conamur, & secretum vita remotioris eligere nescientes: quia si desit Spiritus non adjuvat locus.* Quis enim Sanctior locus Cœlō exstitit? & tamen novimus, Angelos in eo turpissimè lapsos esse. Fuerit Paradisus terrestris locus Innocentiae & Justitiae Originalis, fuerint Protoparentes Adam & Eva ibidem positi ad solius virtutis exercitium, enormiter tamen corruere, à serpente decepti. Fuerit Collegium Apostolicum Perfectionis Christianæ Schola sanctificata ipsius Christi presentiā, Judam tamen habuit proditionem. Ipse etiam Loth non paucō tempore sobrius & continens vixerat Sodomis, in solitudine verò locum dedit ebrietati & incontinentiæ. Quare o Christiane! in mundo vivens, & sacerularib⁹ negotiis occupatus, noli impietatis tuae culpam, aut loco aut negotiis imputare, potuere tantum Sanctitatis fastigium assequi in mundo, & inter mundana versati homines, quos paulo ante, aliis silentio involuti retuli: cur non & tu, si conatus non desit?

Ceterum dum in hoc capite legis: Sanctissimum Job tot clibanis & jacturis permittente Deo venatum exclamasse: *Dominus dicit, Dominus abstulit, sicut Domino placuit, ita factum est &c.* dum inquam hæc verba legis, summæ patientia testes, cogita: hominem sacerdotalem tunc sancte victurum, quando mente suā tam parūm rebus terrenis affigitur, ut perditis illis in paria cum Jobo erumpat verba, corde & ore prolata: talis enim sic utitur mundō, quasi non utatur, agens cœlestem in terris vitam, vicinior Angelis, quam hominibus.

Doctrina 2.

Desumpta ex cap. 2. lib. Job, in quo describitur servitia Demonis in Jobi corpus exercita, dum ulcere pessimo eum percussit.

N. 394. Considera: **Q**uod Diabolus Jobi ruinam totō pectori anhelans, dum corpori violentas manus cæperit inferre, ei plus profuerit, quam nocuerit: nam illud debilitando, mentem corroboravit. Apostolus incestuosum hominem sanatus 1. Corinth. 5. ait;